

NAUCZYCIEL EWANGELII

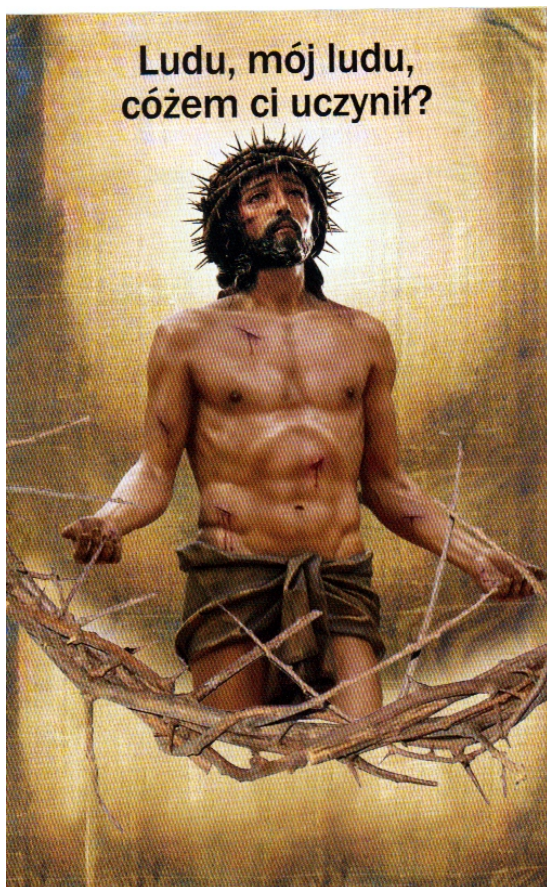
PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

✠ Nr 3 (350) ✠ ROK XXIII ✠ 9 IV 2017 ✠

KWIECIEŃ

gazetka dla wszystkich parafian

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce: 13⁰⁰

w Domu Pomocy Społecznej: 11⁰⁰

w świątą zniesione:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek

9⁰⁰ - 10⁰⁰ oraz 16⁰⁰ - 18⁰⁰

sobota 9⁰⁰ - 10⁰⁰

PORADNIA DLA NARZECZONYCH I MAŁŻEŃSTW:

każdy wtorek godz. 18:00

PORADNIA RODZINNA:

każdy wtorek godz. 15:00 - 20:00

tel: 605 638 203 Regina Zielińska

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:

środa od 16⁰⁰ do 18⁰⁰

Telefony:

Parafia: 56 610-22-40

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

księża wikariusze:

ks. Łukasz Waško: 56 610-22-46

ks. Mariusz Ciesielski: 56 610-22-45

ks. Jakub Maciejko: 56 610-22-44

Rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski 56 610-22-43

WIELKI TYDZIEŃ 2017

WIELKI CZWARTEK WIECZERZY PAŃSKIEJ

17.45 Wprowadzenie do Triduum Paschalnego

18.00 Liturgia Wieczery Pańskiej

Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 24.00 /w kaplicy/

WIELKI PIĄTEK MĘKI PAŃSKIEJ

7.00 Rozpoczęcie całodziennej Adoracji Najświętszego Sakramentu /w kaplicy/

8.00 Brewiarz: Godzina Czytań i Jutrznia

12.00 Brewiarz: Modlitwa południowa

17.30 Rozpoczęcie Nowenny przed Świętem Miłosierdzia

17.45 Katecheza wprowadzająca w tajemnicę Wielkiego Piątku

18.00 Liturgia Męki Pańskiej

21.00 Droga Krzyżowa /zapraszamy szczególnie tych, którzy w tym roku, ani razu nie byli na Drodze Krzyżowej czy Gorzkich Żalach/

Czuwanie przy Grobie Pańskim do godz. 24.00

WIELKA SOBOTA WIGILII PASCHALNEJ

7.00 Rozpoczęcie całodziennej Adoracji Najświętszego Sakramentu przy Grobie Pańskim

8.00 Brewiarz: Godzina Czytań i Jutrznia

12.00 Brewiarz: Modlitwa południowa,

17.00 Brewiarz: Nieszpory

19.45 Katecheza wprowadzająca w liturgię Wigilii Paschalnej

20.00 Liturgia Paschalna (na liturgię przynosimy świece z okapami)

Święcenie pokarmów: od 9.00 - 16.00 (co pół godziny w kaplicy)

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Msze Święte o godz.: 6.00 (z Procesją Rezurekcyjną) 9.00, 10.30, 12.00, 13.30, 18.00, 13.00 (na Barbarce), 11.00 (DPS).

SPOWIEDŹ ŚW. W WIELKIM TYGODNIU

- od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy w czasie Mszy św. o godz. 7.00, 8.30 i 18.00 oraz w godz. 17.00 18.00

- w Wielki Czwartek od godz. 16.00 do 17.30

- w Wielki Piątek od godz. 16.00 do 17.30 oraz od godz. 21.00 do 23.00

- w Wielką Sobotę od 18.00 do 19.30.

W czasie Wielkiego Triduum wszyscy kapłani biorą udział w wieczornych ceremoniach, dlatego spowiedź św. kończyć będziemy w podanych powyżej godzinach.

ŚLADAMI MĘKI PAŃSKIEJ W JEROZOLIMIE.

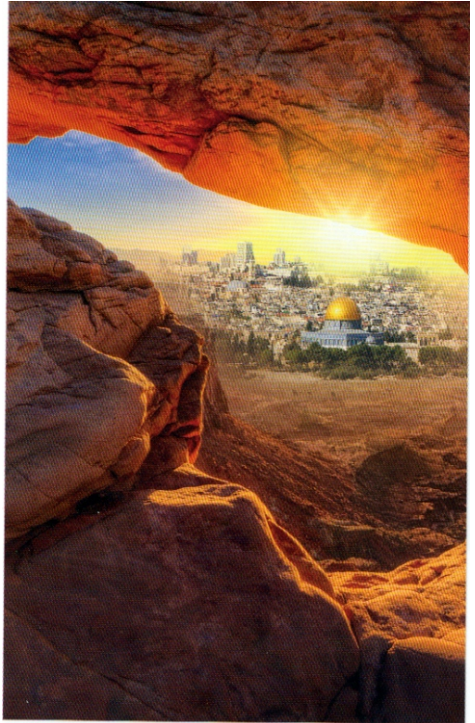
Pielgrzymka do Ziemi Świętej to pielgrzymka śladami Jezusa. Kiedy jako dyrektor Duszpasterstwa Pielgrzymkowego Diecezji Toruńskiej byłem odpowiedzialny za ruch pielgrzymkowy w naszej diecezji wielokrotnie podróżowałem z grupami do Ziemi Świętej. Publikuję kilka refleksji napisanych po którejś z pielgrzymek. Na przełomie kwietnia i maja odbędzie się kolejna pielgrzymka do Ziemi Świętej. Życzę wszystkim, by przynajmniej raz w życiu mogli znaleźć się w tych miejscach.

Na trasie nie może zabraknąć miejsc związanych z Jego Męką. Szuka się wtedy miejsc z ostatnich dni, jakie w Jerozolimie spędził Jezus. Pierwsze kroki kierujemy do Wieczernika. Miejsce to dzisiaj w niczym nie przypomina owej „sali na górze”, gdzie w czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus spotkał się ze swoimi uczniami. Obecna kaplica Wieczernika została wybudowana w XV w. Dla nas nie ma jednak znaczenia budynek, ale samo miejsce. Wspominamy ustanowienie Eucharystii, umycie nóg Apostołom, ukazanie się Jezusa po Zmartwychwstaniu i Zesłanie Ducha Świętego. Wielokrotnie burzono i odbudowywano tę świątynię. Obecna gotycka sala należy do wyznawców Islamu. Z wielkim żalem myślimy o tym, że w miejscu, w którym została ustanowiona Eucharystia dzisiaj sprawować jej nie można. Wychodząc z kaplicy Wieczernika, kierujemy kroki do położonego poniżej grobu króla Dawida. Tajemnicę ustanowienia Eucharystii wspominamy zwykle w niewielkim kościółku Ad Coenaculum położonym niedaleko od sali Wieczernika. Kościółek nosi nazwę Wieczernika Franciszkańskiego.

W poszukiwaniu miejsc związanych z Męką Pańską docieramy do dawnego pałacu Kafasza. Dzisiaj w tym miejscu znajduje się kościół pod wezwaniem św. Piotra in Gallicantu /kogut zapiał/, należący do księży asumpcjonistów, który upamiętnia płacz św. Piotra w chwilę potem, jak zaparł się swego Mistrza. W podziemiach tej świątyni wskazuje się na cysternę, w której miał być więziony Jezus. Kamienne ściany były świadkami opuszczenia przez najbliższych i gorzkiej modlitwy Jezusa w nocy z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek.

Podziwiając wspaniałą panoramę rozciągającą się z Syjonu Chrześcijańskiego, ze wzruszeniem też patrzymy na schody z I wieku, po których chodził Jezus ze swoimi uczniami i po których wleczono Go po pojmaniu w Ogródzie Oliwnym.

Jak wszyscy pielgrzymi w Jerozolimie chcemy przemierzyć szlak Męki

Pańskiej. Idziemy do miejsca, gdzie stała kiedyś Twierdza Antonia. Tam urzędował Piłat i tam wydano wyrok na Jezusa. Sąd nad Jezusem odbywał się na dziedzińcu. Żydzi nie mogli wejść do pałacu, aby się nie skalać – tak nakazywało żydowskie prawo. Tam odbyło się przesłuchanie Jezusa, tam lud wybrał Barabasa i odrzucił Boga wydając Go na Ukrzyżowanie. „*Piłat wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata. (...) I rzekł do Żydów <Oto król wasz>. A oni krzyczeli <Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!>*” (J 19, 13-18). Trudno nie kryć wzruszenia, kiedy patrzymy na bazaltowe płyty w podziemiach klasztoru sióstr Syjońskich. To płyty, którymi był wyłożony plac przed twierdzą Antonia. Na kilku z nich dostrzec można wyryte ostrym narzędziem znaki wskazujące na grę „w króla”, w którą bawili się żołnierze pilnując więźniów. Jezus patrzył na to, na co my patrzymy, kroczył po tych kamieniach i właśnie gdzieś tutaj przeżywał biczowanie. Całe miejsce pełne jest tragicznej obecności Jezusa.

Czeka nas jeszcze przeżywanie Drogi Krzyżowej, która dzisiaj w Jerozolimie zaznaczona jest jako Via Dolorosa. Zaczyna się właśnie przy Twierdzy Antonia i przechodzi pod łukiem Ecce Homo z I wieku, gdzie wmurowana jest kamienna płyta, na której miał stać Jezus przed Piłatem. Rozważając stacje Drogi Krzyżowej czytane przez pielgrzymów, pustymi ulicami idziemy w kierunku Kalwarii. Powoli zaczyna zapadać zmrok. Po obu stronach ciasnych uliczek towarzyszą nam stragany arabskich handlarzy, którzy oferują swoje towary. Pewnie tak wyglądała droga Jezusa. Nie było na niej tłumów, tylko grupa żołnierzy i tych, którzy pozostali wierni do końca. Mieszkańcy miasta czynili ostatnie przygotowania do świąt Paschy i nikt nie miał pojęcia, że właśnie w tej chwili dokonuje się Zbawienie świata. Niektóre ze stacji to niewielka tabliczka z krzyżykiem zawieszona przy drodze, inne mają swoje kaplice. Jest także kaplica ufundowana przez Polaków Stacja IV.

Docieramy do Bazyliki Grobu Pańskiego. Po stromych schodach wchodzimy na szczyt Kalwarii. Wiele razy słyszeliśmy zdanie, że najtrudniej skupić się na Golgocie, bo ciągle przemieszczające się grupy pielgrzymów i turystów zakłócały spokój. Nie liczymy czasu spędzonego na Kalwarii. Niepotrzebne stają się rozważania XI i XII stacji Krzyżowej Drogi. Pod szkłem obok ołtarza widoczne skały „przemawiają” do nas. One były świadkami strasznej śmierci Chrystusa i naszego Odkupienia. One mówią, co się tutaj stało. Miejsce śmierci Jezusa dzisiaj otoczone jest kaplicą. Pod grecką mensą ołtarzową znajduje się wydrążenie w skale. Tutaj stał krzyż. Każdy z nas może dotknąć tego miejsca. Ta część Golgoty należy do Greków od XVIII w. Obecny wystrój pochodzi właśnie z tego okresu. Obok kaplica przybicia do krzyża, która należy do Franciszkanów.

Schodząc z Kalwarii, mijamy niewielką kaplicę, to Kaplica Adama. Stara tradycja mówi, że Jezus umarł nad miejscem, gdzie został pochowany Adam. Patrzymy na pęknięcie w skale Golgoty. Opuszczając miejsce Męki i Śmierci Chrystusa mijamy kamień upamiętniający namaszczenie ciała Pańskiego. Myślimy w tym miejscu o Matce, w której ręce złożono martwe ciało Syna. Stąd droga prowadzi już tylko do Bożego Grobu, gdzie złożono ciało Pana Jezusa. Właśnie tam, przed Grobem Pańskim, w ostatnim dniu naszego pobytu w Ziemi Świętej, będziemy mogli sprawować o świcie Uroczystą Rezurekcję i cieszyć się, że Chrystus Zmartwychwstał.

Ks. Wojciech Miszewski

FATIMA W ŻYCIU ŚW. JANAPAWŁA II (III)

Słyszeliśmy Jego słowa wdzięczności za świątynię, za pamięć w modlitwie, za pomoc, kiedy był jeszcze biskupem krakowskim. Ojciec Święty nie tylko zostawił na Krzeptówkach część swego serca, ale również przypomniał nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi, odprawiając, niezaplanowaną w programie pielgrzymki, medytację z racji pierwszej soboty miesiąca.

28 czerwca 1999 zakończenie procesu beatyfikacyjnego fatimskich dzieci, uznanie cudu

Do beatyfikacji fatimskich wizjonerów potrzebny był jedynie cud za ich wstawiennictwem. Ostatni warunek, wymagany przez Kościół, został spełniony w dniu 28 czerwca 1999 r. Wówczas to prefekt Kongregacji ds. Świętych, arcybiskup Saraiva Martins, złożył sprawozdanie z prac komisji Ojcu Świętemu, który polecił, by promulgowano dekret dotyczący cudu i powiedział: „Jest dla nas rzeczą oczywistą, że mamy do czynienia z cudem dokonany przez Boga za wstawiennictwem sług Bożych: chłopca Franciszka Marto i dziewczynki Hiacynty Marto, a mianowicie nagłego, całkowitego i trwałego uzdrowienia Marii Emilii Santos”. Teraz już tylko czekaliśmy na uroczystą chwilę ich beatyfikacji, która, zgodnie z wolą Ojca Świętego, została wyznaczona na 13 maja Roku Jubileuszowego. Czyż można było sobie wyobrazić bardziej doniosłe podkreślenie tego wydarzenia?

1 października 1997 - list Papieża do biskupa diecezji Leiria

Przykład praktykowania pierwszych sobót miesiąca przez Jana Pawła II widzieliśmy na własne oczy przy okazji konsekracji Sanktuarium na Krzeptówkach. Ojciec Święty nieustannie nosił w sercu słowa Matki Bożej, rozważał je i czuł ich duchowe przynaglenie. By się o tym przekonać wystarczy lektura listu datowanego na 01 października 1997 r., skierowanego do biskupa diecezji Leiria - Fatima z okazji 80. rocznicy fatimskiego cudu słońca. Jan Paweł II zawarł w nim następujące słowa: „kiedy na progu trzeciego tysiąclecia przyglądamy się znakom czasu obecnym w wieku XX, Fatima jest z pewnością jednym z największych. Jest tak między innymi dlatego, że jej orędzie ujawnia wiele późniejszych wydarzeń i uzależnia je od odpowiedzi na jego wezwania. Chodzi o takie znaki, jak dwie wojny światowe, ale też gromadzenie się narodów i ludów naznaczone dialogiem i pokojem; kryzysy, odejścia i cierpienia wielu członków Kościoła, ale też odnowione i silne poczucie solidarności i wzajemnej więzi w Mistycznym Ciele Chrystusa; odejście od Boga przez poszczególne jednostki i całe społeczeństwa, ale i zstępowania Ducha Prawdy w serca i wspólnoty aż do ofiary i męczeństwa (...) by ocalić człowieka od jego samego”. Fatimskie Orędzie staje się światłem pozwalającym właściwie rozeznawać znaki czasu i wybierać właściwe środki, by sprostać rodzajem się wyzwaniam.

RACHUNEK SUMIENIA DOROSŁYCH

Ojca Jana Andrzeja Kłoczowskiego OP

Ojcze, staję przed Tobą, pragnę wobec Ciebie zdać sprawę z mojego życia. **Chcę stanąć w prawdzie, nie chcę niczego ani przed Tobą, ani przed sobą ukrywać.** Chcę spojrzeć w twarz Twojego Syna, który jest dla mnie Drogą, Prawdą i Życiem, chcę, aby osądziły mnie Jego słowa.

Daj mi światło Twego Ducha, aby udzielił mi łaski skruchy, bym odważnie odwrócić się od zła, które popełniłem oraz pokornie i z prostotą wyznał moje grzechy wobec Kościoła; abym naprawił, co tylko z Twoją pomocą mogę naprawić. Umocnij moją nadzieję, aby moje postanowienie poprawy było niezłomne. I prowadź mnie, Ojcze, do Ciebie, abym Cię wielbił na wieki wieków.

WOBEC BOGA

Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje (Mt 6,21)

- Gdzie jest twój skarb, czyli, co jest dla ciebie największą troską w życiu, największą miłością, najgorętszym pragnieniem? Czy jest to Bóg, czy też inna osoba, inna troska, inna rzecz?
- Czy zawsze w swoich ważnych bądź mniej istotnych wyborach świadomie liczysz się z Bogiem? Może zapominasz o Nim bądź też przypominasz sobie zbyt późno?
- Czy zważasz na obecność Boga w różnych sytuacjach twojego życia? Czy zadajesz sobie pytanie o to, co Bóg mówi do ciebie przez różne okoliczności twojego życia?
- Czy bardziej wierzysz we wróżby, horoskopy, przeznaczenie niż w Boga?
- Jaki jest twój obraz Boga? Czy bardziej się Go boisz niż kochasz?
- Czy wierzysz w Jego miłosierdzie?
- Czy zuchwale nadużywasz miłosierdzia Bożego i grzesząc, liczysz na łatwe przebaczenie?

Nieustannie się módlcie! (1 Tes 5,17)

- Czy modlisz się regularnie czy też przypadkowo, kiedy ci przyjdzie na to ochota lub jesteś w potrzebie?
- Czy wzbogacasz swoją modlitwę poprzez lekturę Pisma Świętego, tekstów doświadczonych w modlitwie świętych i pisarzy religijnych? Kiedy ostatnio uczestniczyłeś w rekolekcjach? Czy wypełniłeś obietnice dane Bogu po rekolekcjach?
- Jak wygląda twój udział we Mszy św? Czy uczestniczysz w Eucharystii regularnie, czy uczestniczysz czynnie?
- Czy troszczysz się o to, aby twoja wiara była coraz głębsza, coraz bardziej dojrzała? Czy regularnie czytasz Pismo Święte, czy poznajesz coraz pełniej, kim jest Jezus Chrystus?
- A może poprzestajesz na tych ułomkach wiedzy religijnej, które pozostały w twojej głowie z dziecinnego katechizmu? Czy czytasz literaturę religijną?

A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (Mt 28,20)

- Jaki jest twój stosunek do Kościoła? Czy czujesz się odpowiedzialny za Kościół?
- Czy bronisz go przed niesprawiedliwymi zarzutami? Czy modlisz się o dobre i święte powołania kapłańskie i zakonne?
- Czy modlisz się za swojego proboszcza i biskupa, za Ojca Świętego?
- Czy widząc zło w Kościele, modlisz się za jego sprawców?
- Czy modlisz się o to, aby Bóg chronił nas przed gorszeniem tych, którzy nie podzielają naszej wiary?

WOBEC DRUGIEGO CZŁOWIEKA

Wszystko więc, co będziecie chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy (Mt 7,12)

- Czy liczysz się w swoim postępowaniu z tymi słowami?
- Jaki jesteś w rodzinie? Jaki jest twój stosunek do najbliższych, z którymi dzielisz codzienność i czas świąteczny? Czy nie przynosisz do domu wszystkich twoich frustracji, napięć i klęsk i nie „wyładowujesz się” na najbliższych?
- Czy masz czas dla swojego współmałżonka, czy dbasz o rozwój waszej miłości? Czy umiesz znaleźć dla współmałżonka dobre słowo? Czy mówisz komplementy swojej żonie, czy rozmawiacie ze sobą na wszystkie trudne tematy waszego życia?
- Czy masz czas i serce dla swoich dzieci, czy rozmawiasz z nimi, interesujesz się ich rozwojem, ich problemami, ich relacjami z rówieśnikami?
- Jaki jesteś dla rodziców? Jaki jest twój stosunek do najstarszych członków twojej rodziny?

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni (Mt 5,6)

- Jaki jesteś w pracy? Czy praca i zarobek jest najważniejszą sprawą, której oddajesz wszystkie swoje siły i czas? Jeżeli jesteś szefem jaki jest twój stosunek do współpracowników? Czy jesteś sprawiedliwy w podziale pracy i dochodów? Czy w twoim miejscu pracy dbasz o dobrą atmosferę, o poprawne stosunki międzyludzkie? Czy zarobki przeznaczasz na konsumpcje czy też inwestujesz, aby dać nowe miejsca pracy? Czy uczciwie płacisz podatki? Czy bierzesz udział w nielegalnych operacjach finansowych i własnościowych? Czy dajesz i bierzesz łapówki?
- Jeżeli jesteś pracownikiem czy pracujesz uczciwie? Czy rozwijasz się zawodowo, czy też poprzestajesz na tym, co wiesz „od zawsze”? Czy starasz się o utrzymanie dobrej atmosfery w miejscu pracy? Czy jesteś koleżeński?
- Czy kierujesz się w stosunkach z innymi sprawiedliwością, to znaczy, czy dajesz każdemu, co mu się słusznie należy? Czy nie odbierasz ludziom dobrego imienia przez pomówienia, plotki, kłamstwa? Czy spotykając się z krzywdą człowieka stajesz w jego obronie, czy też tchórzliwie wycofujesz się dla „świętego spokoju”?
- Czy narażasz życie innych i swoje, nie przestrzegając zasad kodeksu drogowego? Czy prowadziłeś po spożyciu alkoholu? Czy próbowałeś przekupić policjanta?

A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa (Mt 5,28)

- Jaki jest twój stosunek do ludzi innej płci? Czy patrzysz na kobietę lub na mężczyznę, jak na obiekt pożądania seksualnego? Czy pozostajesz w trwałym związku pozamałżeńskim? Czy miałeś pozamałżeńskie „przygody”? Czy w samotności panujesz nad swoim ciałem?

- Czy poszukiwałeś materiałów pornograficznych? Czy dawałeś innym jakies pornograficzne materiały? Czy gorszyłeś w ten sposób młodszych od siebie?

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią (Mt 5,7)

- Czy wspierasz instytucje zajmujące się organizowaniem pomocy dla najbardziej ubogich i opuszczonych? Czy dajesz z tego, co ci zbywa, czy umiesz odmówić sobie czegoś, aby podzielić się z bardziej potrzebującymi? Czy traktujesz z obojętnością ludzi rzeczywiście biednych, potrzebujących wsparcia?

- Czy nadużywałeś dobroci innych? Może wyłudzałeś pieniądze, dary? Czy zastanawiałeś się nad tym, że inni są bardziej potrzebujący od ciebie?

- Czy jesteś gotowy przebaczać, tak jak wybacza nam nasz Ojciec? Czy chowasz urazy i jesteś mściwy? Czy dochodzisz swojego w sposób niesprawiedliwy? Czy modlisz się za nieprzyjaciół, za tych, którzy cię skrzywdzili?

WOBEC SIEBIE

Kochaj bliźniego jak siebie samego (Mt 19,19)

- Aby kochać Boga i bliźniego trzeba być pogodzonym ze sobą, trzeba kochać siebie

- Czy umiesz dobrze i mądrze kochać siebie? Czy jesteś człowiekiem pogodzonym ze sobą i ze swoim życiem? Czy ta zgoda pozwala ci być wobec siebie samego bardziej wymagającym, bardziej stanowczym, bardziej zdecydowanym? Czy jesteś egotykiem wiecznie niezadowolonym z siebie i z innych?

- Czy jesteś odpowiedzialny za swoje życie, za swoje zdrowie? Czy nie niszczysz życia przez uleganie nałogom: nadmiernie spożywany alkohol, nikotynizm, narkotyki? Czy jesteś posłuszny wskazaniom lekarza i bierzesz zapisane lekarstwa? A może przeciwnie jedyną twoją troską jest zdrowie i męczysz siebie i całe otoczenie swoimi dolegliwościami i opowiadaniem o nich?

- Czy umiesz dobrze wykorzystywać swój czas? Czy jesteś pracowity? Czy cały wolny czas spędzasz przed telewizorem? Czy jesteś rozsądny w wydatkach, czy też lekkomyślnie rozrzutny?

= Czy wykorzystujesz talenty i uzdolnienia otrzymane od Boga? Może je lekkomyślnie i leniwie marnujesz?

Ojcie, dzięki Twemu światłu poznałem mój grzech, poznałem moją słabość. Poznałem, jak daleko od Ciebie, ja syn marnotrawny odszedłem. Daj mi teraz siłę, abym znalazł odwagę, by do Ciebie powrócić i wobec Ciebie, wobec Twojego Kościoła wyznać moje grzechy. Daj mi łaskę doskonałego żalu za moje grzechy, daj łaskę naprawienia wszystkich krzywd. Przez Mękę Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, a mojego Pana, udziel mi przebaczenia moich grzechów.

Umocnij swoją Miłością moje postanowienie, aby żyć w pokoju z Tobą i wszystkimi moimi braćmi i siostrami, daj mi łaskę wewnętrznego pokoju. Bądź zawsze ze mną, Ojcie mojej nadziei. Amen.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń

tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiarę na gazetkę serdeczne „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a